

Maade som i Slesvig efter Krigen 1848—50, da der blev oprettet et Gendarmerikorps. Befolkningen stod der straks usikker lige overfor Gendarmene og saa paa dem med mistænksomme Øjne; men det varede ikke mange Aar, inden Gendarmene arbejdede sig op hos Befolkningen og bleve afholdte akkurat ganste paa samme Maade, som det nu er Tilfældet her til Lands. Og hvorledes skulde det ogsaa i Virkeligheden være anderledes. Naar man ser hen til, at Gendarmene ere udgaaede ganste af den samme Klasse som det civile Politi, at de, der sætte dem i Virksomhed og give dem Ordre og Anvisning paa, hvorledes de skulle arbejde, ere de samme Embedsmænd, som betjene sig af de civile Politibetjente, og at de derfor udføre den samme Gerning ganste paa samme Maade; Resultatet kan naturligvis heller ikke blive forskelligt. Man maa se med de samme Øjne paa det ene Politi som paa det andet.

Nu veed jeg nok, at man alligevel ofte hører Tale om den Misnøje, der skal være med Gendarmene; hvor ilde lidte de ere i Befolkningen, man ser ogsaa Bladartikler, som jævnlig omtale, hvorledes Gendarmene skulle have gjort sig skyldige i Malkondouite, hvorledes de ere blevne udstældte eller paa anden Maade fornærmede, og med en Anthydning af, at det er deres egen Skyld. Ja, det er ganste vist, det hører man en Del om; men hvorledes hænger det sammen dermed? Disse Udtalelser om, at Gendarmene ere saa ilde lidte, komme for det første fra Folk, som finde, at deres politiske Opfattelse fordrer, at de skulle sige dette; det er et Agitationsmiddel; de søge at saa Befolkningen, ved stadig at sige det, til at tro, at Gendarmene ikke ere velfete. Dernæst siges det af dem, som ere blevne agiterede, thi det gaar jo stundom saaledes, at naar en Ting siges ret ofte, naar det samme gentages idelig paa Folketribunerne og skrives i visse Blade, fører det til, at der bliver Folk, der virkelig i Gendarmene se nogle meget slemme Mennesker, som man skal hade. Jeg har for nylig læst i et Blad en indsendt Artikel, underskrevet af „en Sogneraadsformand“. I denne Artikel fandt denne Sogneraadsformand sig foranlediget til at give sit bestemte Hjerterust over den Haan, der var vist Befolkningen ved, at en forhenværende Gendarm var bleven ansat som Politibetjent. Det er jo utvivlsomt, at denne Mand til Gavn har hadet Gendarmene; om han har elsket Politiet, veed jeg ikke; men i ethvert Tilfælde har hans Rørlighed ikke kunnet overvinde hans Had, idet denne Politibetjent stod for ham som en Paria, fordi han havde været Gendarm. Den Slags Folk gives

der, og den Omstændighed, at flige Anstuelser holdes i Bide, hører til de Ting, der gøre det nødvendigt, at der habes et Politi, med hvilket der kan trædes kraftigt op, naar Fanatismen maatte komme over Folk, som kunde falde paa at slutte sig sammen og gøre Spektakler. Naar der saa bliver talt om de mange Misgreb, som Gendarmere skulle have begaaet ved den og den Lejlighed, da skal jeg ikke benægte, at der kan forekomme Tilfælde, hvor en Gendarm bærer sig forkert ad; det er noget, som alle Mennesker gøre; det gøre ogsaa Politibetjentene. Jeg vil henvise til Oversaldet paa Politiet ved Synderup. Vi vide, hvorledes det hører til Dagens Orden her i Kjøbenhavn, at Politibetjente i Udførelsen af deres Tjeneste paa Gader, i Beværgninger og deslige Steder blive haanede og slet behandlede, saa deres Klæder iturevne af Druffenboldte og rasende Personer m. v. Det taler man ikke om. Oppe i mit Amt hører man ogsaa disse Historier om Gendarmere; men man omtaler ikke, naar en Politibetjent bliver angreben, skønt saadant stundom sker; det er endog hændt, at den skyldige kom i Forbedringshuset. Der have vi Forskellen. Man finder det svarende Regning at fremhæve, at en Gendarm har baaret sig forkert ad eller at han selv har været Skyld i, at han er bleven forulempet, navnlig derved, at han har været til Stede. Man hører saa godt som aldrig noget lignende sagt om Politibetjentene. Der bliver ikke lagt videre Mærke til Oversaldene paa dem. Jo! Den Gang vi havde Historien i Holstebro, blev der lagt Mærke til dem, og der blev ogsaa gjort gældende, at det var Politimesteren, der var Skyld i, at han blev revet ned af Talerstolen. Ja, havde han ikke været der, var han naturligvis ikke bleven revet ned. — Resultatet af det, som jeg her har tilladt mig nærmere at udvilde, bliver, at vi paa Grund af Omstændighederne have faaet, hvad vi saa højlig trængte til, et Gendarmerikorps, som er ordnet paa en mere tidsvarende Maade, ved hvilket der ikke klæber de Mangler, som hæftede ved det ældre Politi, og som har den fornødne Størrelse; dermed er fulgt Ro og Sikkerhed og god Orden rundt omkring, hvad man ikke tidligere kendte. Jeg veed godt, at der i sidste Samling fra et æret Medlem fra Ringkjøbing Amt (Th. Nielsen) fremkom nogle Bemærkninger om, at Gendarmene ikke vare til nogen Nytte; thi der foresaldt Thyverier og Sidspaasættelser, som ikke bleve opdagede. Ja, ganste vist, saadant sker med enhver Politiorning. Det er en bekendt Sag, at det hænder af og til i London,